ὁ Τζίμ, τραντάζοντας τὸν Σὰμ ἀπὸ τοὺς ὤμους γιὰ νὰ τὸν συνεφέρη ἀπὸ τὸ θοῦθος του.

—Ναί... Εἶχε ὡραῖο ὄνομα.

—Ἀπὸ ποῦ ἦταν;

—Ἀπὸ τὴ Βαρσοβία...

—Ἀπὸ τὴ Βαρσοβία!... φώναξε ὁ Τζίμ ὀπισθοχωρῶντας. Καὶ πῶς ἦταν;

—Ἦταν ὡραία... τραύλισε ὁ Πολωνός, ἐνῶ ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο φώτιζε τὴν κερένια του ὄψι. Ἦταν ψηλή, μὲ μαῦρα μάτια... Καὶ εἶχε τρεῖς ἐλῆες στὸ ἀριστερὸ μάγουλο... Μιὰ μέρα τὴν ἔχασα... Καὶ ἀπὸ τότε δὲν τὴν ξανάδα... Ρεβέκκα! Ρεβέκκα!...

Ὁ Τζίμ ἔπεσε σ' ἕνα σκαμνὶ ποὺ βρέθηκε μπροστά του καὶ σκέπασε τὸ πρόσωπό του μὲ τὰ δυὸ χέρια του...

Τὸν κύτταξα παραξενεμένος. Μιὰ ὑποψία πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ μου... Αὐτό, ὅμως, ποὺ σκέφτηκα, ἦταν τόσο τρομερό, ὥστε δὲν μποροῦσα, δὲν τολμοῦσα νὰ τὸ πιστέψω...

Ξαφνικά, ὁ Τζίμ ξέσπασε σὲ δυνατὰ ἀναφυλλητά. Σπάραζε ὁλόκληρος ἀπὸ τοὺς λυγμούς... Τὰ χείλη του ψιθύριζαν ἀκατάληπτα λόγια...

Ὁ ἑτοιμοθάνατος δὲν πρόσεξε, δὲν κατάλαβε τίποτα...

Τὰ μάτια του ὁλοένα βασίλευαν... Ἡ μύτη του ἄρχισε νὰ φέγγη... Ἀνοιγόκλεινε τὰ χείλη του σὰν διψασμένος. Σὲ μιὰ στιγμή, ἔβγαλε μιὰ δυνατὴ κραυγή:

—Ρεβέκκα!...

Καὶ ὕστερα ἔμεινε ἀκίνητος...

Πέρασαν κάμποσες στιγμὲς βαθειᾶς σιωπῆς. Ἡ Ἰθαγενὴς εἶχε μαζευτῆ σὲ μιὰ γωνιά, τρέμοντας ἀπὸ τὸ φόβο της... Ὁ Τζίμ κ' ἐγὼ κυττάζομαστε ἀμίλητοι, μὲ τὰ μάτια πεταγμένα ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες, χωρὶς νὰ ἔχουμε τὴ δύναμι νὰ γυρίσουμε τὸ κεφάλι μας πρὸς τὸ μέρος τοῦ Πολωνοῦ.

—Πέθανε; μὲ ρώτησε τέλος ὁ Τζίμ.

Κούνησα καταφατικὰ τὸ κεφάλι μου.

—Κατάλαβες τίποτα; ἐξακολούθησε ὁ Ἄγγλος.

—Θυμήθηκα τὴν ὑποψία ποὺ εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ νοῦ μου πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα.

—Ἡ γυναῖκα, λοιπόν, ποὺ σκότωσες, τραύλισα ἤταν ἡ...

—Ναί. ἦταν ἡ Ρεβέκκα!... ἀποκρίθηκε ὁ Τζίμ. Θὰ τὴν γνώρισα καθὼς φαίνεται πολὺ ἀργότερα ἀπὸ τὸν Σαμουήλ... Διαβολεμένη γυναῖκα... Δὲν μποροῦσε νὰ μείνη σὲ μιὰ ἀγκαλιά... Εἶχε τὸ διάβολο μέσα της... Μὰ τὴν ἀγαπῶ ἀκόμα!... Δυστυχισμένε Σάμ!... Τώρα καταλαβαίνω πόσο θὰ ὑπόφερες!...

Ὁ Σαμουὴλ ἦταν ξαπλωμένος ἀκίνητος στὸ στρῶμα του. Ἡ Ἰθαγενὴς ἐξακολουθοῦσε νὰ τρέμη στὴ γωνιά της καὶ ἡ χαλασμένη πλάκα τοῦ γραμμοφώνου νὰ σκορπίζη τὴν παράφωνη μουσική της...

MARGUERITE JOUVE

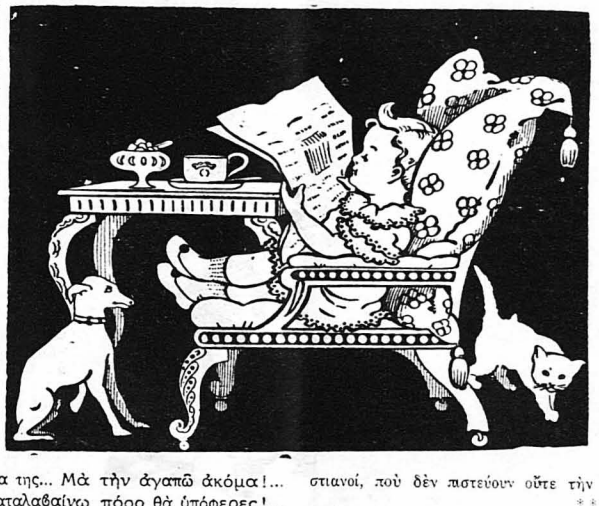

ΑΝΕΚΔΟΤΚΙΑ

Ο 'ΠΡΙΓΚΗΠΑΣ'

Ὅταν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ἦταν ἀκόμη διάδοχος, ἐπῆγε μιὰ μέρα στὰ κτήματά του τοῦ Γουΐνδσορ ὁλομόναχος, ἀλλὰ δὲν βρῆκε ἐκεῖ κανέναν ἄλλον ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα μικρὸ βοσκόπουλο. Τὸ ρώτησε λοιπὸν ποῦ εἶχαν πάει οἱ ἐπιστάτες τῶν κτημάτων.

—Καὶ ποιὸς εἶσαι σύ, ποὺ ρωτᾶς; τὸν ρώτησε τὸ βοσκόπουλο.

—Ὁ πρίγκηπας... ἔκανε γελῶντας ὁ Ἐδουάρδος.

—Μωρέ!...πρίγκηπας! φώναξε κοροϊδευτικὰ ὁ μικρός.

Καὶ βάζοντας κοροϊδευτικὰ τὸ χέρι του στὴ μύτη του, ξαναφώναξε:

—Ἄϊντε ἀπ' ἐδῶ ποὺ φαντάστηκες πὼς θὰ μὲ γελάσης!

Ὁ μικρὸς δὲν εἶχε κι' ἄδικο, γιατὶ ὁ Ἐδουάρδος ντυνόταν τόσο ἁπλά, ὅσο λίγοι ἀπ' τοὺς μικροαστοὺς τῆς πρωτευούσης του.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΣ

Ὁ λοχίας (στοὺς φαντάρους).—Πειθαρχία, βρέ, θὰ πῆ νὰ εἶσαι πάντοτε κατώτερος....καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου ἀκόμα !...

* * *

Ὁ λοχίας.—Ὁ προορισμὸς τοῦ στρατιώτου εἶνε νὰ κάθεται στὴ γραμμὴ καὶ νὰ μὴν ξύνεται οὔτε δεξιά, οὔτε ἀριστερά, οὔτε κοινούπια νὰ τὸν τρῶνε, οὔτε σκυλιά !... Μπήκατε ;...

* * *

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς (κατὰ τὰ γυμνάσια).—Ὁμιλῶ πρὸς σᾶς τοὺς **νοημόνους.** Ὅταν λέω «ἄλτ», πρέπει νὰ σταματᾶτε, νὰ γινόσαστε δηλαδὴ...**στιλιάρια ἄλατος !...**

* * *

Ὁ δεκανέας (σ' ἕναν ἀδιόρθωτο φαντάρο).—Ἄτιμε, κτῆνος, ἄγαλμα τοῦ **Ὀλυμπίου Διός,** μασκαρᾶ, **φάντασμα τῆς κοινωνίας!** Ἂν εἶχα μαζύ μου τὸν...**ξιφία** μου (τὸ ξίφος), θὰ σοῦκανα τὸ....**κεφάλαιον** (κεφάλι) !...

* * *

Ὁ λοχίας.—Δεκανέα, νὰ διδάξης στοὺς στρατιῶτες γιατί μᾶς ἐκάλεσε ἐδῶ ἡ Πατρίς. Ἡ Πατρὶς μᾶς ἐκάλεσε ἐδῶ γιὰ νὰ ὑπακούουμε, γιατί ἔχει ὁ ἀφέντης μας ἀφέντη κι' ὁ ἀφέντης παραφέντη, τὸ ὁποῖον κι' ἐγὼ ὑπακούω στοὺς ἀνωτέρους μου !...

* * *

Ὁ θαλαμοφύλαξ (πρὸς ἕναν φαντάρο, μετὰ τὸ σιωπητήριο). — Κλεῖσε, βρὲ σύ, τὰ μάπα σου !

Ὁ στρατιώτης.—Μὰ δὲν νυστάζω, κὺρ δεκανέα.

Ὁ θαλαμοφύλαξ.— Δὲν ξέρω ἐγώ ! Ὁ κανονισμὸς λέει νὰ... νυστάζης !...

* * *

Ὁ ταγματάρχης (σ' ἕναν φαντάρο).—Ἄκουσε, παιδί μου, ὁ στρατιώτης ὀφείλει νὰ εἶνε ἐρωμένος, δηλαδὴ....πατριδοιμανής !

* * *

Ὁ λοχίας (κατὰ τὴ θεωρία). —Ὁ στρατιώτης, ἀφοῦ ἀπομάθει τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμούς, λαμβάνει τὸ ὅπλο καὶ...**χτυπάει κατὰ τῆς ἐναντιότητος !...**

* * *

Ὁ δεκανέας (κατὰ τὴ θεωρία).—Ὁ στρατιώτης ὀφείλει νὰ ὑπακοήη τοὺς ἀνωτέρους του μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας. Θρησκευτικὴ εὐλάβεια θὰ πῆ....**εἶνε λέξις ὅλης τῆς οἰκουμένης...** Π. χ. Ἐμεῖς πιστεύομε στὸ Χριστό, εἶνε ὅμως κι' ἄλλοι χριστιανοί, ποὺ δὲν πιστεύουν οὔτε τὴν Ἁγία Τριάδα... Καταλάβατε ;

* * *

Ὁ ἐπιλοχίας.—Ὁ στρατιώτης, βρὲ σεῖς, δὲν πρέπει νὰ ἔχη **ἀδράνειαν,** διότι τότε εἶνε **κηφήνας !** Κηφήνας θὰ πῆ ἕνα **πουλί,** ποὺ εἶνε στὴν Ἀμερική, ποὺ ἅμα φάει τὸ φαΐ του, γέρνει τὸ κεφάλι καὶ δὲν ζητάει ἄλλο !...

* * *

Ὁ λοχίας.—Τὸ πλύσιμο τῆς **καραβανὸς** πρέπει νὰ τὸ **λαμβάνη** ἕνας ἕκαστος αὐτοπροσώπως καὶ ὄχι νὰ δίνη σὲ ἄλλους νὰ τοῦ τὴν πλένουν, διότι τότε....βράσε πειθαρχία !...

* * *

Στὴ θεωρία :

Ὁ δεκανέας (διαβάζει τὸν κανονισμό).—**«Ἀπόκρυψις ἢ ἀγορὰ πράγματος ἀνήκοντος εἰς τὸ δημόσιον, τιμωρεῖται, κλπ.».**

Ὁ λοχίας τῶν εὐζώνων.—Στάσου, στάσου, νὰ τοὺς τὸ ξηγήσω... Μαύρου φεῖδι κὶ κουλουβὸ ποὺ σᾶς ἔφαγι ντηλαδὴς ἂν....**ἀπουκρηέψτε στὴν ἀγουρά !** Μπήκατι ;

* * *

Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς (πρὸς τοὺς στρατιῶτες τοῦ λόχου).—Ἐσεῖς ποὺ παίρνετε ἄδειες διανυκτερεύσεως, νὰ προσέχετε νὰ μὴν **κατατρέχετε** εἰς τὰς ὁδοὺς μετὰ τὸ.....**ἀποχωρητήριον !...**

* * *

Στὴ θεωρία :

Ὁ δεκανέας.— Γιὰ νὰ σᾶς πῶ... Πρέπει νὰ προσέχετε ὅταν ἐγὼ σᾶς μιλάω καὶ σᾶς...**ἀναφτύσω** τὰ πράγματα. Γιατί σᾶς τἄδωκε, βρέ, ὁ Θεὸς τ' αὐτιά ; Γιὰ ν' ἀκοῦτε. Γιατί ὅταν δὲν ἀκοῦτε, δὲν ἀκοῦτε !...